

NS-fangene

Jeg ble mildt sagt litt irritert, da jeg leste en artikkel i RB under tittelen «NS-fanger dårlig behandlet».

Det går frem i artikkelen, at det var høyst kritikkverdige forhold i de fangeleirene og fengslene, som NS-folkene ble satt i, da freden kom den 8. mai 1945.

En tidligere NS-medlem ved navn Johs. Myhren sier:

Kritikkverdig, urettferdig og uansvarlig behandling og forhold i fengslene som NS-medlemmene måtte sone i.

At det døde flere av NS-fangene i fengslene, mener herr. Myhren at dette skyldes den behandlingen de fikk av de norske vaktene.

Han sier videre at NS-fangene ble stuert tett sammen under innkvarteringen, at dette ble en plage. Og at de ble syke av den maten de fikk – eller mangel på sådan.

Men, herr Myhren, hvem hadde skylden for at det var dårlig med mat og næring under, og like etter krigen? - Var det ikke de tyske okkupantene, som ble du tok par-ti med?

Myhren mener også at det ble brukt straffeeksesis mot NS-fangene. Kanskje det, men hva med de som satt i fengslene og fangeleirene i 1940-1945?

Kanskje vi videreførte den metoden som ble brukt da?

Nei, kom ikke og klag på måten dere NS-lakeiere ble behandlet på – det er vel i seneste laget.

Du skulle ha sendt inn klage da bl.a. du satt inne, men da hadde du, og de andre NS-folkene, fått svar som fortjent, vil jeg anta.

Angående «likgraving» så sier herr Myhren at de måtte grave opp lik – og at de ikke fikk verken hansker eller munnbind, jeg må bare spørre:

Fikk de som bar lik i fange-

NS-fanger dårlig behandlet

leirene i Polen og Tyskland, fikk de hansker og munnbind?

Myhren sier også at likgraving var rå og sadistisk, at det var en hevnaksjon, i så fall var det en mild hevn.

Sett i forhold til hva gode nordmenn og kvinner ble utsatt for.

Jeg kan nevne stikkord som: Grini, Akershus Festning, og ikke minst Rinnan-banden.

Her har dere noe og tenke over, før dere beklager dere over forholdene dere satt under.

Når man fikk en dom på 15 år i 1945, som herr Myhren fikk, så lurer jeg meget på om det var bare «for passivt medlemskap» at han fikk så lang dom.

Men, den slags teorier lar vi ligge.

Men siden han fikk en dom på 15 år - og slapp fri etter bare 5 års soning, så må jeg si at herr Myhren fikk en human behandling, i så måte.

Eller hva synes vedkommende selv?

Men, nå har vi april mnd. og det går mot vår og sommer – en herlig tid, ikke sant dere!

Men, en dato – nemlig den 9. april, vil for mange stå som en svart dag, det var da hel-

vete begynte

For det var den dagen det norske folk, delte seg i synet på rett og galt.

Heldigvis valgte flesteparten den rette siden.

Men, vi har også en dato i mai, nemlig den 8. det er datoen da vi skal minnes de som gav sitt liv for fedrelandet – etter 5 år med undertrykking og diktatur.

Da samles vi altså ved bautene, som ble reist til minne om de falne, for å hedre deres minne.

De gav sitt liv i kampen, for at vi som kom etter skulle få leve i et fritt Norge.

Og til dere som valgte den gale siden, men som fikk igjen både gård og grunn, til dere vil jeg si:

Stå ikke bak gardina og kikk på dem som bærer kranser og blomster frem til bauten.

Lukk opp vinduet, trekk inn den skjønneste mai-luften, se flagget som vaier fritt over et fritt Norge.

Kanskje er du ikke lengre borte, enn du kan høre i det fjerne når vi synger unisont:

Også vi når det blir krevet, for dets fred, dets fred slår leir.

Nils Nikolaisen, Sørumsand

Rå hevn

En kan inderlig godt forstå at hr. Arnold Engen og likesinnede er grer seg over at ikke Johs. Myhren kunne vente 50 år til før han kom med sine avsløringer av hvordan fangene ble behandlet i fangeleirene i 1945. Om nye 50 år vil jo både Myhren og andre være døde så da blir det jo bare det som er skrevet av dem som var på rette sida å holde seg til.

Det er nevnt lite og dårlig mat i tyske fangeleire, et eksempel en fange som veide bare 38 kg. De var ikke langt etter fangene på Trarabu heller, husker 2 fang-

er som veide ca. 45 kg og en fange bukket under og døde av underernæring og sjukdom i august 1945.

Dette var altså i et fritt land flere måneder etter at krigen var slutt og i en interneringstid hvor det var samlet flere hundre fanger under meget primitive og uhygieniske forhold. De som var ansvarlige for slike nedverdige forhold er nok døde nå.

Det lever enda mange aldri glemmer.

Semv Prestgaard
Heidal

113382